

tillade mig paa ny, ligesom jeg allerede gjorde det under Finanslovens 1ste Behandling, at henstille til den højtærede Trafikminister at tage denne Sag under fornyet velvillig Overvejelse. Statsbaneautoriteterne have jo ikke været villige til at tage Hensyn til de Andragender, der gentagende ere komne fra Byraadet, som i dette Tilfælde er Talerør for alle disse mange Grundejere, som bo Syd for Jernbanen. Men det er jo ikke noget ubekendt, at man i de forskellige Etater fra Embedsmændenes Side, naar det drejer sig om saadanne Spørgsmaal, tager Hensyn til, hvad der vedrører Administrationen, medens man er mindre villig til at tage Hensyn til Almenvellet. Derfor er Byraadet gaaet til den højtærede Minister, fordi man venter, at der i hvert Tilfælde fra Ministerens Side kan paaregnes større Ørenlyd for Folkets Røst end i Administrationen hos Embedsmændene. Byraadet er gaaet til den højtærede Minister i Haab om, at han vil vise Imødekommen, en Imødekommen, der saa meget lettere kan vises, da den ikke behøver at vedlægges med Penge, idet Byraadet og Slagteriet fremdeles ere villige til at afholde de med Bevogtningen af bemeldte Overkørsel forbundne Udgifter.

Jeg skal som sagt henstille til den højtærede Trafikminister at tage Sagen under fornyet velvillig Overvejelse, og navnlig vilde jeg gerne henstille, at der ikke bliver gjort Alvor af at nedlægge Overkørselen, forinden Baneanlægget Langaa—Silkeborg er fuldført, idet man da af Erfaring kan dømme om, hvor generende denne Overkørsel vil blive for den ny Bane. Fra Generaldirektoratets Side er det nemlig angivet som Grund til at nedlægge Overkørselen, at man frygter for, at den i for høj Grad vil genere Jernbanen paa Grund af den forøgede Trafik, Fuldførelsen af den ny Bane Silkeborg—Langaa vil føre med sig. Jeg synes, det kunde være rigtigt at vente, indtil Banen er færdig, saa at man fik praktisk Erfaring at gaa ud fra og derved kunde se, om den Frygt, man har næret for, at den i for høj Grad vilde genere Trafikken, er begrundet. Og jeg ved, at der er mange Beboere i Silkeborg, som med spændt Opmærksomhed vente paa, at Trafikministeren vil give Tilsagn om at tage Sagen under fornyet velvillig Overvejelse.

Martin Madsen Halsted: Under Nr. 1 i Betænkningen er der af et Mindretal henvist et Andragende til Ministeren for

offentlige Arbejder. Vedkommende Andragerinde faar en aarlig Understøttelse paa 75 Kr. og har tidligere forgæves søgt om Forhøjelse af denne Understøttelse saavel hos Generaldirektoratet som hos Ministeriet. Hun er fyldt 60 Aar og ganske uarbejdsdygtig paa Grund af Ledegigt. Hun har slet infet som helst, men understøttes af sin Datter og Svigersøn, der have daarlig Raad til at yde denne Hjælp.

Andragendet er altsaa i enhver Henseende vel motiveret. Men Ulykken er den, at Ministeren efter de gældende Regler og Bestemmelser ikke er i Stand til at indrømme hende en Forhøjelse af Understøttelsen. Heller ikke Udvalget kan som saadant gaa ind derpaa under de nuværende Forhold, da det maa holde sig de Regler efterrettelig, som gælde for alle under lignende Forhold. Naar jeg for mit Vedkommende ikke desto mindre har opretholdt Forslaget om Henviisning, er det ikke alene, fordi jeg har indbragt Andragendet, men ogsaa, fordi jeg gerne vil benytte Lejligheden til at forespørge den højtærede Minister, om han tænker paa i en rimelig Fremtid at fremsætte ny Regler for disse Understøttelser til de forskellige Funktionærers Enker, da de jo ere ganske overordentlig smaa, saa urimeligt smaa, at der slet ikke er Tale om, at de endog blot kunne yde en væsentlig Hjælp til vedkommendes Underhold, end sige, at disse ganske kunne have deres Underhold derved. Det er altsaa delvis for at faa Lejlighed til at stille denne Forespørgsel til Ministeren, at jeg har foreslaaet Andragendet henvist.

Kierkegaard: Udenfor Betænkningen har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til Betænkningens Nr. 22, gaaende ud paa, at Andragendet fra forhenværende Stationsbud J. K. Larsen af Boddum om Tillæg til hans Pension henvises til Ministeren for offentlige Arbejder. Som en Følge af, at Udvalget ingen Indstilling gør, har jeg tilladt mig at stille dette Ændringsforslag, og jeg skylder derfor det høje Ting ganske kort, men dog noget fyl-

Rettelse.

Sp. 5028, L. 15 f. o.: „Ulfborg over Videbæk til Skern“, læs: „Ulfborg—Videbæk—Trolldhede—S. Ommé“.